

Konsultacje dotyczące przeglądu dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej

Wprowadzenie

Niniejsze konsultacje zostały zainicjowane w celu zebrania uwag i sugestii różnych zainteresowanych stron i obywateli w związku z przeglądem dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, przewidzianym na drugą połowę 2016 r.

Wspomniany przegląd ma szczególne znaczenie, ponieważ w opublikowanej w dniu 25 lutego 2015 r. strategii na rzecz unii energetycznej¹ Komisja wezwała państwa członkowskie do traktowania efektywności energetycznej jako pełnoprawnego źródła energii.

Na swoim posiedzeniu w październiku 2014 r. Rada Europejska uzgodniła unijny cel zaoszczędzenia do 2030 r. co najmniej 27 % energii w odniesieniu do prognozowanego zużycia i zwróciła się do Komisji o dokonanie przeglądu tej wartości docelowej do 2020 r. „z myślą o poziomie unijnym wynoszącym 30 %”. Należy zatem uaktualnić istniejące ramy polityki, aby odzwierciedlały one nową unijną wartość docelową w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. oraz aby dostosować je do ogólnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030.

Strategie na rzecz efektywności energetycznej realizowane są w UE już od pewnego czasu i przynoszą wymierne rezultaty. Podstawowe elementy obecnych ram w zakresie efektywności energetycznej to dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków², dyrektywa w sprawie etykiet efektywności energetycznej³ oraz dyrektywa w sprawie ekoprojektu⁴. Do poprawy efektywności energetycznej przyczyniają się również w znacznym stopniu liczne strategie dotyczące klimatu, takie jak normy emisji CO₂ dla samochodów osobowych i lekkich samochodów dostawczych. Dzięki tym instrumentom państwa członkowskie osiągnęły znaczne postępy pod względem oszczędności energii w ciągu ostatnich (pięciu) lat, wnosząc wkład w realizację ogólnych celów polityki w zakresie energii i klimatu do 2020 r.

---

¹ COM(2015) 80 final.

² Dyrektywa 2010/31/UE.

³ Dyrektywa 2010/30/UE.

⁴ Dyrektywa 2009/125/WE.

Ważną rolę odgrywa finansowanie publiczne, za pomocą którego wspiera się wdrażanie strategii na rzecz efektywności energetycznej na szczeblu krajowym i regionalnym. W ostatnich latach finansowanie to zwiększono ze względu na wzrost znaczenia tych strategii na tle ogółu działań UE w zakresie dekarbonizacji. Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne (EFIS) oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) mają kluczowe znaczenie w uwalnianiu potencjału prywatnych inwestycji na rzecz efektywności energetycznej. Skuteczność i wpływ finansowania inwestycji w zakresie efektywności energetycznej w dużej mierze zależy jednak (między innymi) od wdrożenia przepisów dotyczących efektywności energetycznej, w tym dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej.

Wiele wprowadzanych obecnie przez państwa członkowskie środków będzie również po 2020 r. przyczyniać się do osiągania wartości docelowych w zakresie efektywności energetycznej i do wdrożenia szerszych ram polityki w zakresie energii i klimatu. Od momentu przyjęcia w 2011 r. planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii⁵ sytuacja uległa znacznej poprawie: zużycie energii pierwotnej wciąż spada w całej Unii przy stałym wzroście gospodarczym, a wiele państw członkowskich z powodzeniem wzmocniło swoje krajowe programy dotyczące efektywności energetycznej⁶.

Zgodnie z wymaganiem określonym w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej (art. 3 ust. 2) Komisja dokonała w 2014 r. oceny postępów w dążeniu do osiągnięcia do roku 2020 wartości docelowej w zakresie efektywności energetycznej na poziomie 20 %, a wyniki tej oceny zostały przedstawione w komunikacie w sprawie efektywności energetycznej⁷, przyjętym w dniu 23 lipca 2014 r. Zaktualizowana analiza działań prowadzonych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia wartości docelowej w zakresie efektywności energetycznej na poziomie 20 % do 2020 r. zostanie opublikowana w listopadzie 2015 r. jako część pakietu dotyczącego stanu unii energetycznej.

Ze względu na niedawny termin wdrożenia dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej w niniejszych konsultacjach skupiono się na analizie następujących elementów dyrektywy:

- **art. 1 (przedmiot i zakres stosowania) i art. 3 (wartości docelowe efektywności energetycznej):** zgodnie z wymaganiem określonym przez Radę Europejską na posiedzeniu w październiku 2014, na którym Rada uzgodniła unijny cel zaoszczędzenia do 2030 r. co najmniej 27 % energii w odniesieniu do prognozowanego zużycia i zwróciła się do Komisji o dokonanie przeglądu tej wartości docelowej do 2020 r. „z myślą o poziomie unijnym [w zakresie oszczędności energii] wynoszącym 30 %”;
- **art. 6 (dokonywanie przez instytucje publiczne zakupów energooszczędnych budynków, produktów i usług):** zgodnie z wynikającym z art. 24 ust. 8 obowiązkiem przedłożenia sprawozdania z przeglądu skuteczności wdrażania art. 6;

---

⁵ COM(2011) 109 final.

⁶ COM(2014) 255 final.

⁷ COM(2014) 520 final.

- **art. 7 (systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej):** zgodnie z wynikającym z art. 24 ust. 9 obowiązkiem przedłożenia sprawozdania z wdrożenia art. 7 oraz w związku z potrzebą weryfikacji terminu obowiązywania zobowiązań, który upływa wraz z rokiem 2020;
- **art. 9–11 (opomiarowanie, informacje o rozliczeniach i koszt dostępu do informacji o opomiarowaniu i rozliczeniach):** poruszone w tych artykułach kwestie dotyczące konsumentów zostały również uwzględnione w zapoczątkowanej w tym samym czasie inicjatywie dotyczącej nowego modelu rynku wewnętrznego / nowego ładu dla odbiorców energii;
- **art. 20 (krajowy fundusz efektywności energetycznej, finansowanie i wsparcie techniczne):** w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (określonego w planie Junckera) podkreśla się znaczenie zlikwidowania luk rynkowych w zakresie inwestycji w efektywność energetyczną;
- **art. 24 (sprawozdawczość, przegląd i monitorowanie wdrażania):** z uwagi na nowy system zarządzania, który ma zostać wprowadzony w unii energetycznej na potrzeby ram do 2030 r., aktualnie opracowywany równolegle do niniejszych konsultacji.

W konsultacjach tych pytania dotyczące powyższych artykułów sformułowano tak, aby zachować zgodność z wymogami określonymi w przyjętym niedawno pakiecie na rzecz lepszego stanowienia prawa⁸ oraz zapewnić, by wyniki konsultacji zostały uwzględnione w dwóch równoległych procesach: po pierwsze, w procesie oceny, czy odnośne środki są efektywne, skuteczne i spójne z szerszymi ramami prawnymi UE, a po drugie, w procesie określania najodpowiedniejszych wariantów strategicznych, które należy rozważyć do celów przeglądu szczegółowych zagadnień dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej w ramach oceny skutków.

W związku z tym pytania natury ogólnej, skierowane do ogółu społeczeństwa, zawarto w części I. Zestaw pytań natury technicznej, skierowanych do osób posiadających wiedzę specjalistyczną, zawarto w części II. Respondenci proszeni są o udzielenie odpowiedzi w ramach tych dwóch części na wszystkie pytania, które uznają za istotne.

---

⁸ Pakiet na rzecz lepszego stanowienia prawa (2015 r.).

Spis treści

Sekcja	
Informacje o respondencie	
Część I – Pytania ogólne	
1.	Art. 1 i 3
2.	Art. 6
3.	Art. 7
4.	Art. 9–11
5.	Art. 20
6.	Art. 24
Część II – Pytania techniczne	
7.	Art. 6
8.	Art. 7